

(не было других признаков жизни) освѣтъ дѣто глѣдаше съ прѣмъж-
дени очи и едвѣмъ дышяше. *Х. I. 92.*

Животѣжъ си *м. дл.* поживаю: Който е благодаренъ на опова-
що има, той си животѣй най-добръ и е честитъ. *Зк. 60.*

Животи́на *с ж* 1) животное; **Животи́нка** *ум.* животинка: У
нея щепъ да видишь най-добръ посмина отъ всякакви домашни до-
бытъеъ и животены. *Л. Д. 1870 г. 189.* Всакакъвъ дребенъ гаветь
и малки животинки. *Л. Д. 1872 г. 130.* 2) насѣкомое: Блѣхы, дръве-
нци и други таквы гнуснавы и врѣдителны животины. *Л. Д. 1869*
г. 99. И изъ воздухъ-тъ животинеемъ лѣтатъ. *З. 1.*

Животи́нство *с. с.* образъ жизни: Безумно животинство. *Л.*
Д. 1869 г. 146.

Животи́но *с. с.* животное: „Давашъ ти такъ парцѣ, ама аку ку-
пишь още якуй животу за нѣмъ да седнѣтъ лѣдѣтъ, кату вчера и
завчера, то азъ еѣмъ всеки нивгѣ да ти давамъ парцѣ“. *Ч. 250.*

Животи́нче *с. с.* создавице: Стоянтъ е билъ достоенъ да обяр-
не камъ себѣ си вниманието и на оные бащи, кои-то сѣ имале щастие
да отглѣдатъ чернооки животинчета и да имъ намѣратъ покупатели.
З. 227.

Животѣ *с. м.* 1) жизнь: Животѣтъ е късь. *Т. 93.* Не знаяхъ
Ни отъ дѣсьмъ, ни какво сѣмъ; Ни защо ми ѣ тозъ животъ. *Л. Д. 1876.*
г. 157. Сама бѣ моя кѣщница, моя надѣжда и животъ. *ид. 125.* Стари
змай си искара утъ пазуха, Вода що си животъ подава. *Д. S. 6, 57—5.*
Рожба да завържиш, сладакъ животъ да имаш, Кога риба пѣе, кога
Дунавъ дума. *Д. 57, 78.* 2) жизнь, образъ жизни: „И мол-та животъ,
майко, не сѣ знайтъ, За моя-та вѣра кърв-та не пролеа!“ *М. 75.* Това
доказва какъвъ друголюбенъ животъ ся живѣли стари Българи и еще
днесъ живѣйтъ селци! *Пк. 133.* Овчяри живѣйтъ пай веселъ и друго-
любенъ животъ. *Пк. 135.* Юруци живѣйтъ чергарскый животъ. *Л. Д.*
869 г. 69. **До живота До животъ До живъ животъ** по гробъ:
Море майко стара майко! Не разбради цѣрна кѣрпа, Ђе а носишь до
живота!“ *В. 334.* Китка-та ѣ до пладнина, А мома-та до живъ жи-
вотъ. *М. 597.* **Животецъ** *ум.* Тие хорица мислатъ, сѣнуватъ и гри-
жатъ са само за своите лични удовольствия, които са наричатъ у насъ
„животецъ“. *З. 361.*

Животѣжъ си *м. дл.* (см. животѣжъ си): Така весели ся и животи
си сега толкозь, болкото първомъ ускуднюва. *Р. А. 114.*

Животу́ване *с. с.* поживаніе: А нѣ ги окайваме, безъ да си